

Nicolás Lamas

Thinking about Things That Are Thinking

Thinking about Things That Are Thinking is de vijfde solotentoonstelling van Nicolás Lamas (°1980) in de galerie. Onder deze titel presenteert de Peruviaanse kunstenaar een reeks nooit eerder getoonde werken die de breedte van zijn praktijk en de voortdurende vervlechting van zijn verschillende onderzoeksgebieden laten zien. Teruggevonden objecten, overlappende beelden, afwijkingen, digitale interacties en verschillende materialen worden samengevoegd om enerzijds de kwetsbaarheid van de mens te tonen en anderzijds de buitengewone technologische vooruitgang die de mens naar onbekende horizonnen stuwt.

Lamas' praktijk is gebaseerd op de onderlinge relaties tussen ideeën, vormen en materialen. Door middel van analogieën confronteert hij objecten en beelden om een nieuwe visie op de werkelijkheid te creëren. Met een systeem dat toeval en uitzonderingen inhoudt, ontcijfert hij de wereld door verbanden te leggen tussen de wetenschappen (geologie, biologie, enz.) en andere systemen om de wereld te begrijpen (antropologie, archeologie, paleontologie, geopolitiek).

De rechterzaal toont de interesse die Lamas heeft in de reconstructie van het verleden, waarbij hij fragmenten en informatie verzamelt en opnieuw samenvoegt volgens zijn eigen aanvoelen. Het portret van Homerus dat verbonden is met een onderdeel van een computertoetsenbord staat tegenover *Letters to the Future*. Deze serie van zeven kleitabletten is een expliciete verwijzing naar de Soemerische spijkerschriftinscripties die de eerste sporen zijn - de eerste verschijning - van het schrift. Lamas maakt een belangrijke verschuiving, aangezien de afdrukken in de klei van elektronische printplaten zijn, die via een nieuwe taal toegang geven tot het ontastbare veld van digitale informatie. Door het heden en het verleden op meerdere wijzen met elkaar in verband te brengen, verkent Lamas de raakvlakken van geschiedenis, taal en innovatie. De combinatie van een 3D-printer, een wespennest en een terracotta vaas in de nis is zowel een verwijzing naar moderne reproductietechnieken en de complexiteit van levende organismen als naar de traditionele ambachten die dateren van het neolithicum.

Het werk *Three different ways to understand a space* toont de mislukte afdruk van een beeld van de kosmos: een kosmische reproductie gevolgd door een cryptische geometrische code die overvloeit in een laatste, volledig blanco segment, een soort stille getuigenis van de interstellaire leegte. De imperfectie van de afdruk herinnert ons aan de hardnekkige tekortkomingen in ons begrip van de oorsprong van het heelal. Menselijke bedoelingen worden soms gedwarsboemd door technologische beperkingen of fouten. Niet ver weg plaatst een atlas die gedeeltelijk zwart is geschilderd ons in een soort impasse: een verzadigde wereld, te veel verteld, te veel becommentarieerd? Of is het een wereld op de rand van de apocalyps en van de verdwijning van het levende?

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Nicolás Lamas
Letters to the future, 2023
Clay
8,5 x 8,5 x 1 cm

Nicolás Lamas
Letters to the future, 2023
Clay
11,2 x 6 x 1,7 cm

Nicolás Lamas
Letters to the future, 2023
Clay
8 x 8 x 1,5 cm

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Nicolás Lamas

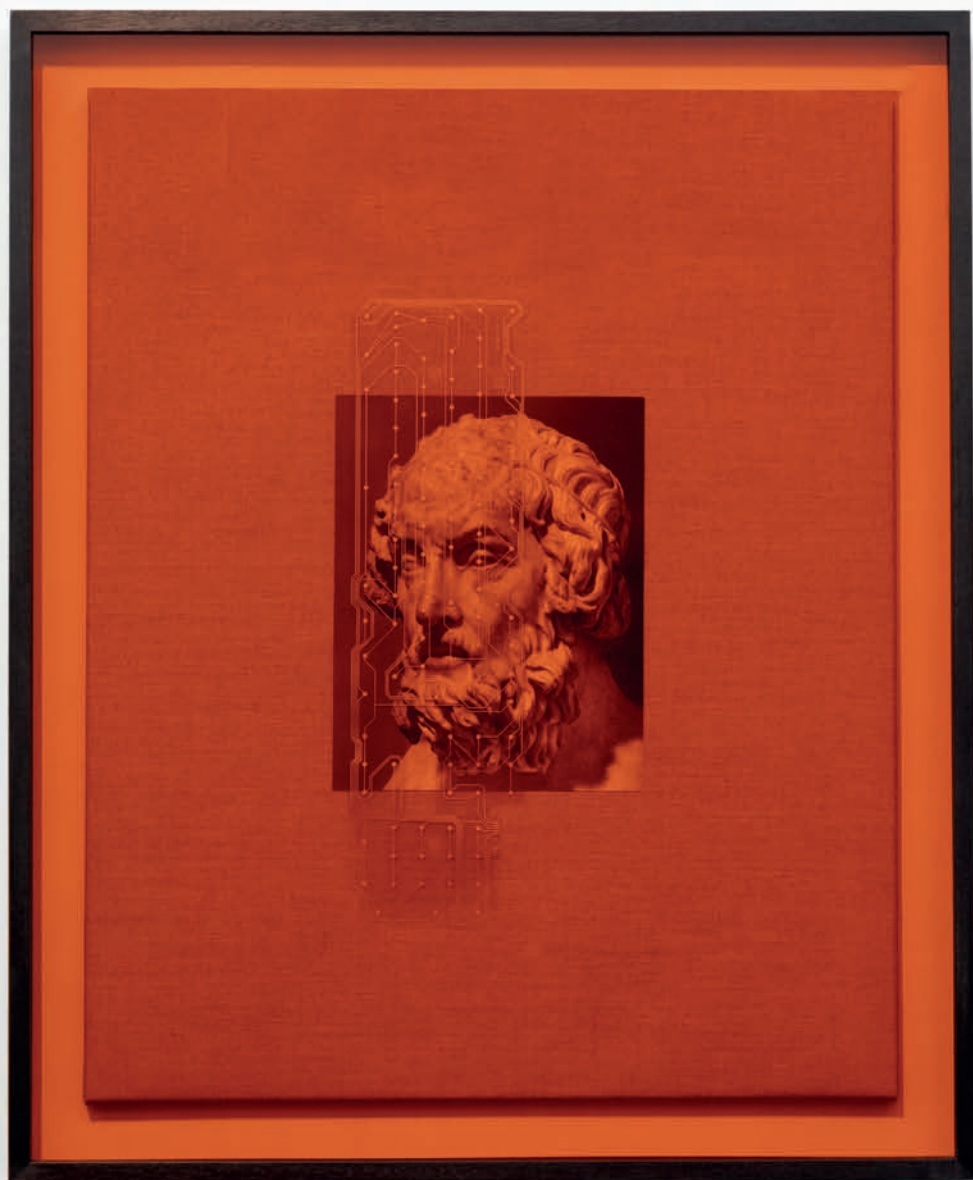
Hybrid technologies assemblage, 2023

3D printer, wasp nest, terracotta vase

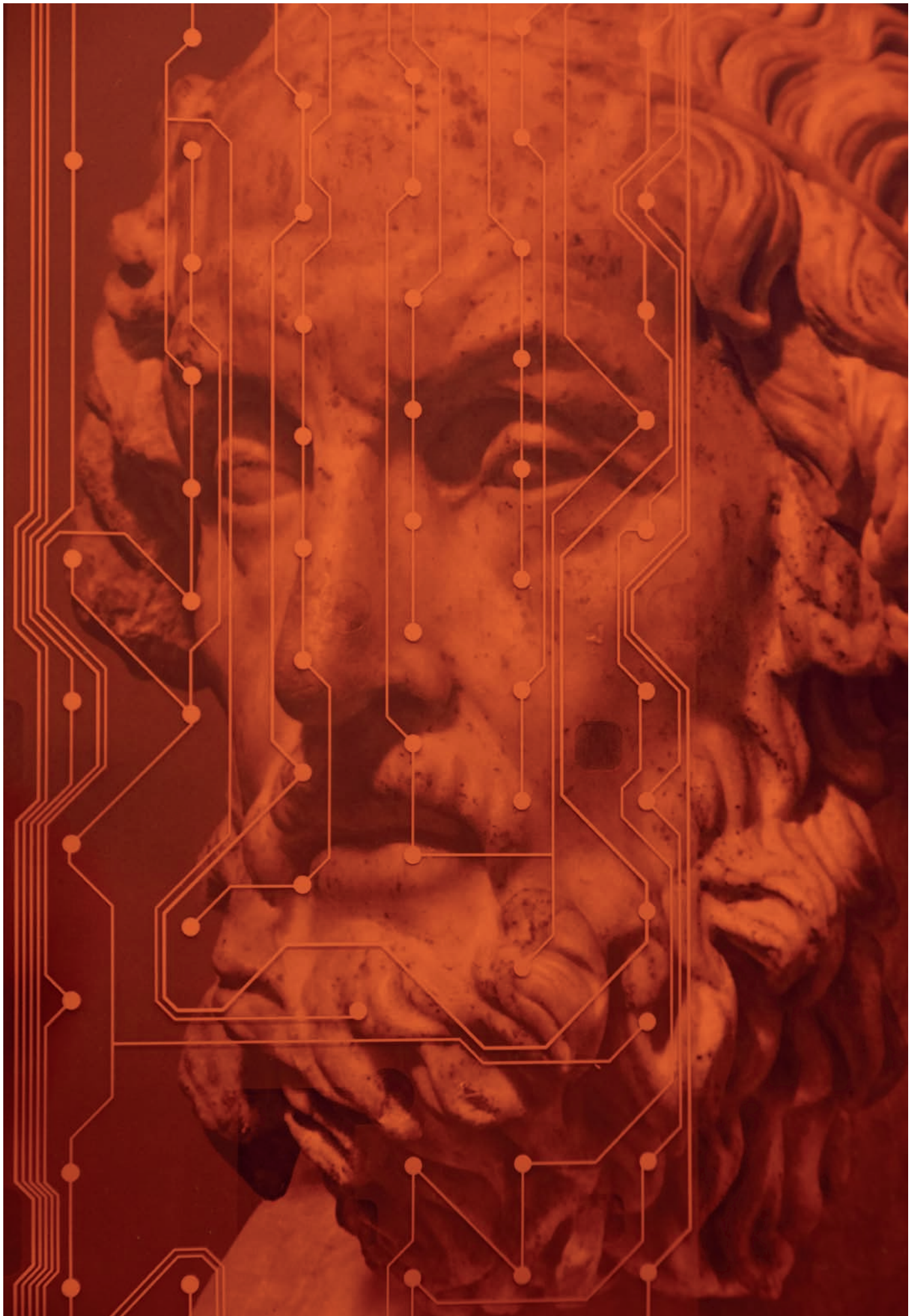
86 x 48 x 44 cm

Detail of *Hybrid technologies assemblage* by Nicolás Lamas

Nicolás Lamas
Linguistic networks, 2023
Print on paper, plexiglas
80 x 65 cm

Detail of *Linguistic networks* by Nicolás Lamas

Nicolás Lamas

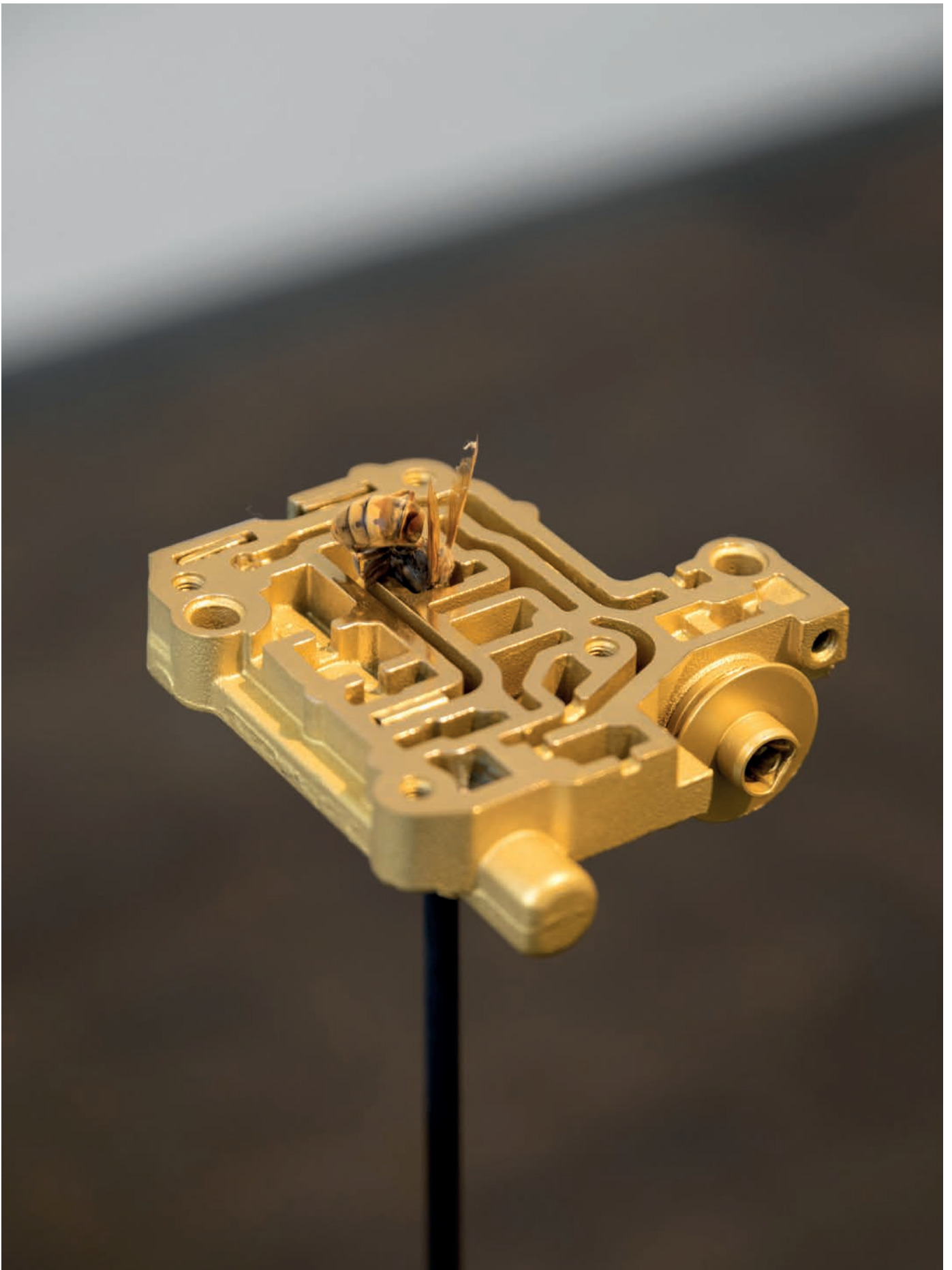
Three different ways to understand a space, 2016

Print on DIN A4 paper

33 x 24 cm (framed)

Nicolás Lamas
Breakdown, 2023
Ink, paper
34,5 x 65 x 22,1 cm

Nicolás Lamas

Transference, 2023

Aluminum gearbox valve body, wasp, iron

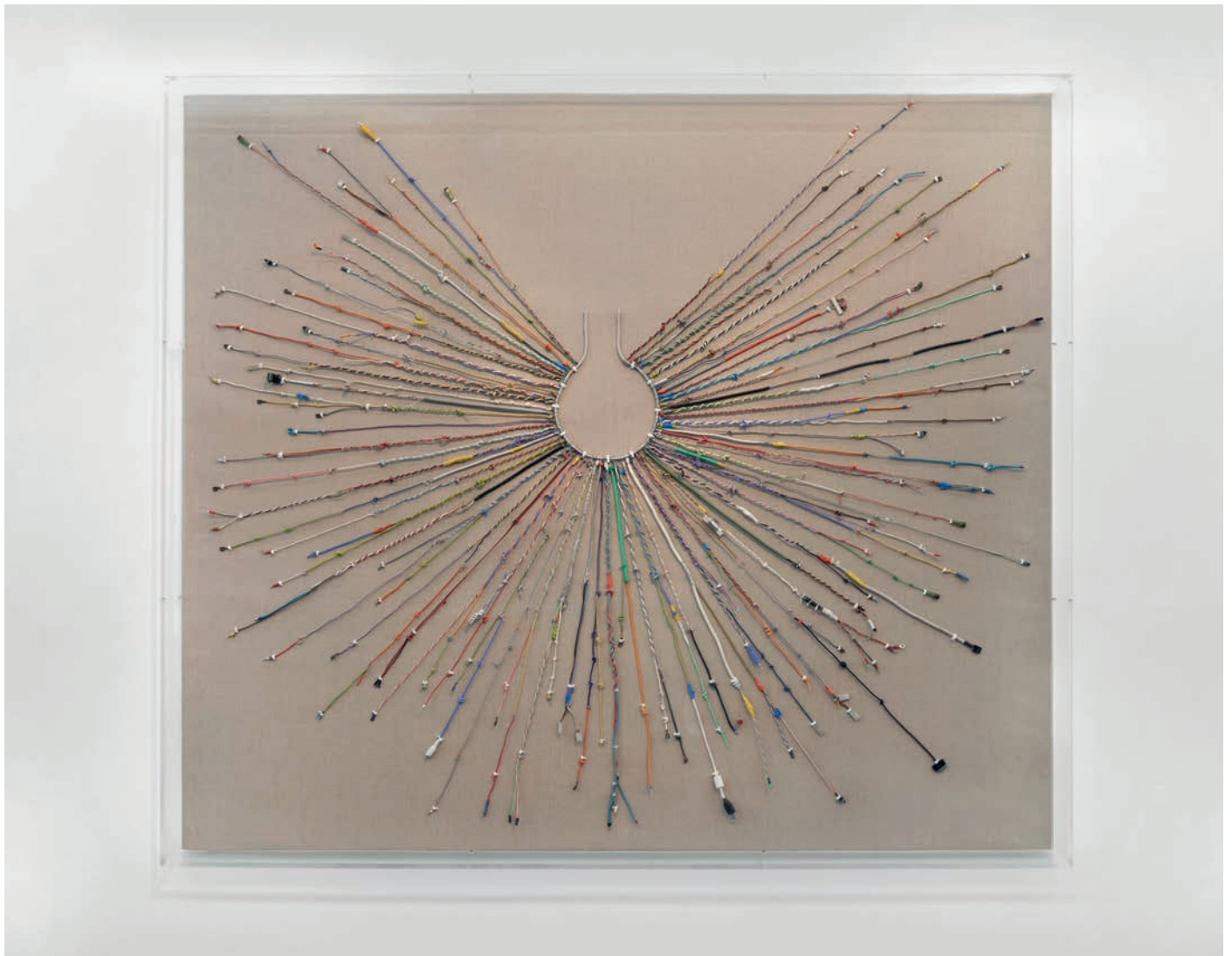
114,5 x 10 x 9,5 cm

In de tweede zaal ontdekken bezoekers *Extended mind*. Lamas' nauwgezette assemblage van elektrische kabels en snoeren vormt een bijzondere reconstructie van een Inca quipu - een boekhoudsysteem dat de Inca's 4000 jaar geleden op een spitsvondige manier bedachten. De rangschikking van de knopen, de kleuren en de lengtes van de snoeren maakten het mogelijk om informatie die belangrijk was voor het leven in de stad vast te leggen, te lezen en op te slaan. Aan de hand van elektriciteits snoeren legt Lamas een parallel tussen de innovaties die een samenleving structureren en fundamentele natuurkundige ontdekkingen (geleidbaarheid van koper, plastic, enz.). Hij herinnert ons ook aan onze afhankelijkheid van (digitale) connectie en de overdracht van informatie.

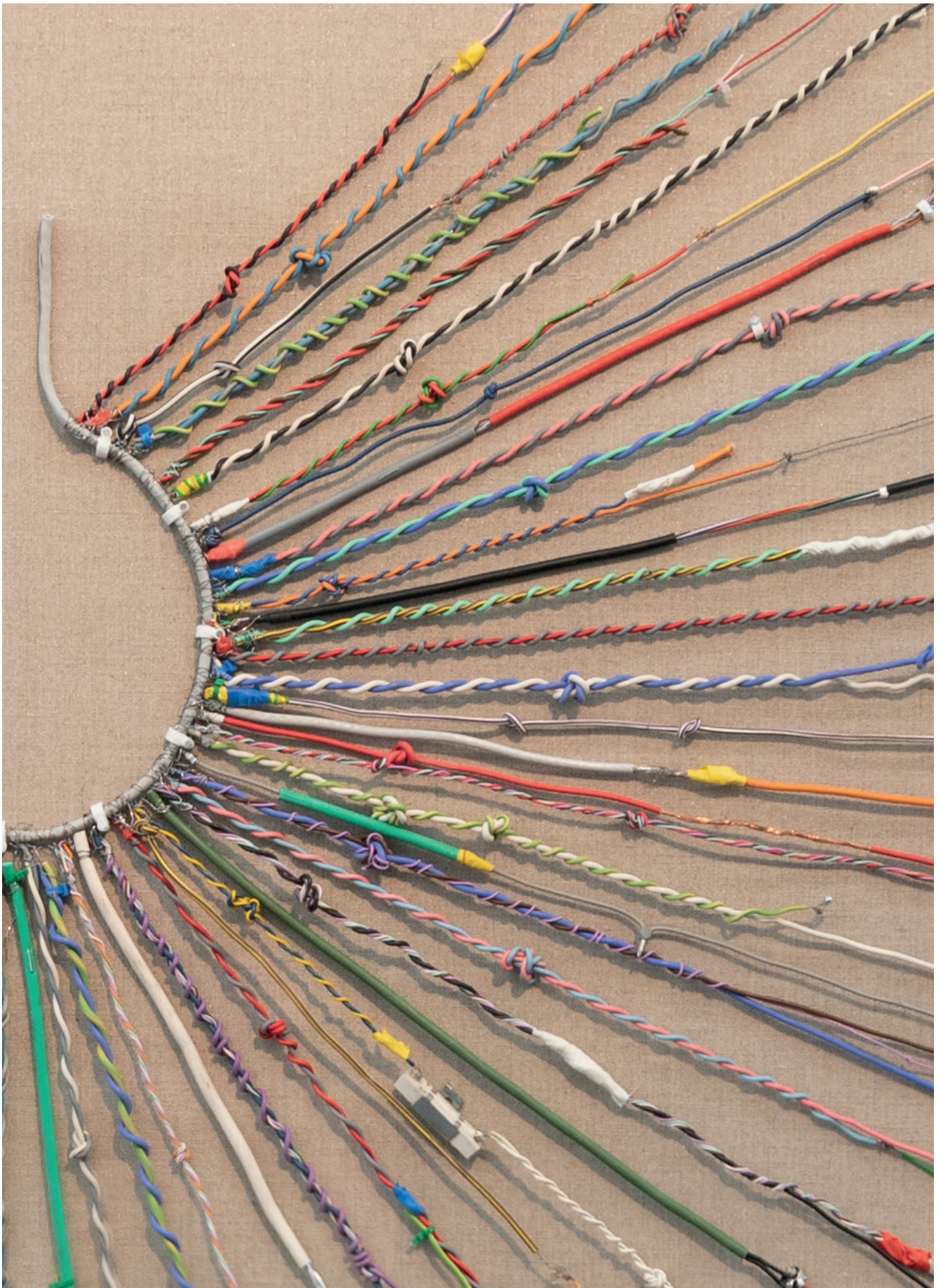
Een andere analogie tussen de oude en de moderne wereld is *Liminal embodiment*, een masker op een lichtbak dat doet denken aan Egyptische dodenmaskers. Dit masker, dat wordt gebruikt bij kankertherapie, is gegalvaniseerd met goud, waardoor het een nieuw aura krijgt en de Egyptische referentie benadrukt. Het is ook interessant om te noteren dat wetenschappers steeds vaker medische toepassingen gebruiken om kwetsbare vondsten te scannen, te begrijpen en de integriteit ervan te bewaren. Als tegenhanger is er *Impact Zone*, de werken aan de muur die bestaan uit airbags (uit verongelukte auto's) die over een frame zijn gespannen. De soberheid van de doeken herinnert aan de kwetsbaarheid van het menselijk lichaam en opent tegelijkertijd een reflectie op abstracte schilderkunst. Bij het uithalen van de autodelen vond Lamas ook een transmissie kleplijcham, dat hij in relatie brengt met een hersenkoraal, een koraal in de vorm van hersenen. Eén van de belangrijkste onderdelen van automatische transmissies in auto's wordt hier zo geassocieerd met een bedreigde levensvorm. Deze twee elementen maken deel uit van een breder systeem van onderlinge verbondenheid, stromingen, en aanpassingsvermogen. *Spinal cord colony* bestaat uit een afdruk van een elektrisch circuit waarop een koperen afgietsel van galerijen van een mierenhoop rust. Weerspiegelt dit netwerk met zijn complexe, verborgen, ondergrondse architectuur niet het menselijke zenuwstelsel en zijn fascinerende vertakkingen?

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

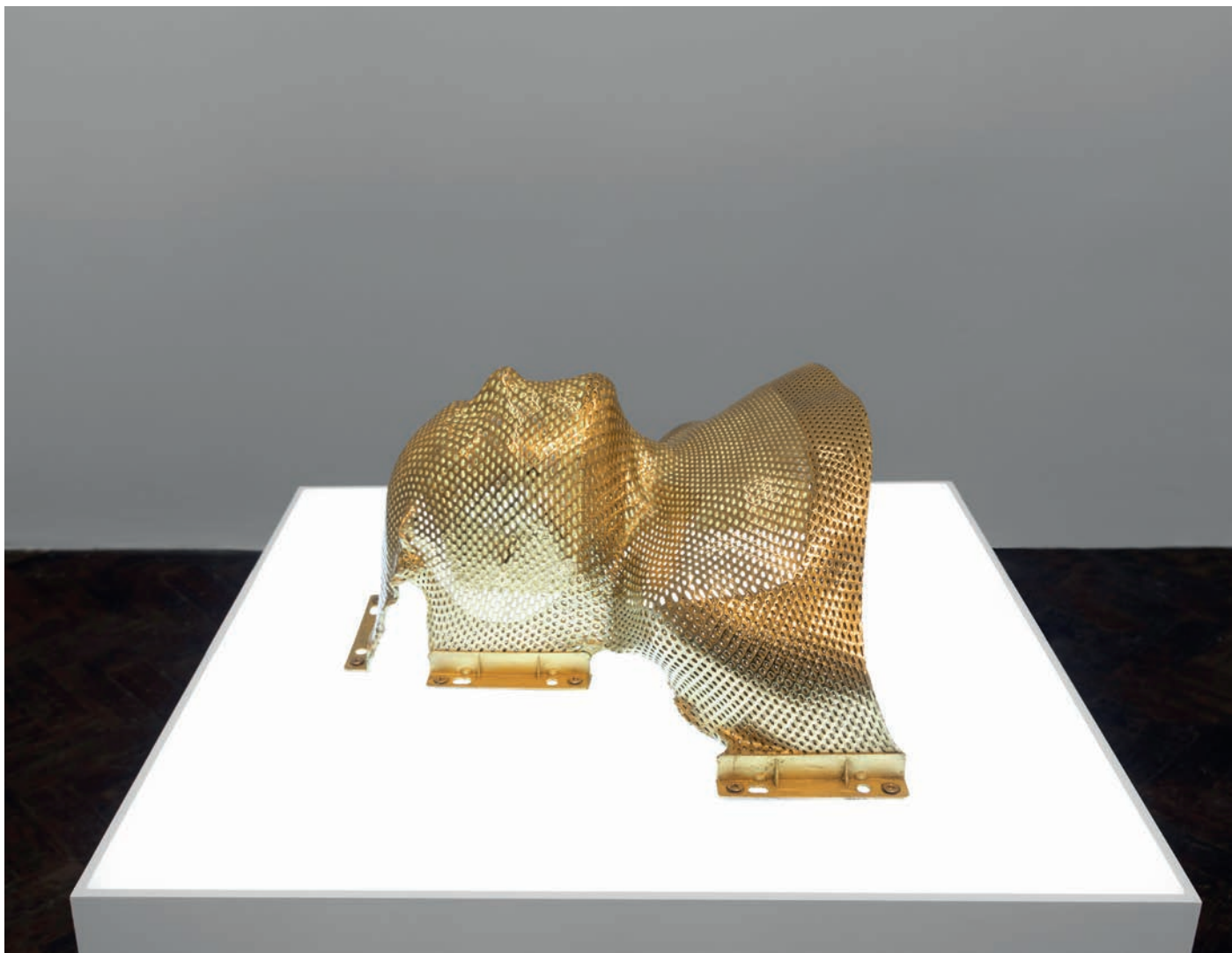
Nicolás Lamas
Extended mind, 2023
Electrical wires on canvas
171 x 149 x 8 cm

Detail of *Extended mind* by Nicolás Lamas

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Nicolás Lamas

Liminal embodiment, 2023

Thermoplastic, galvanized metal, gold

98 x 75 x 70 cm

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

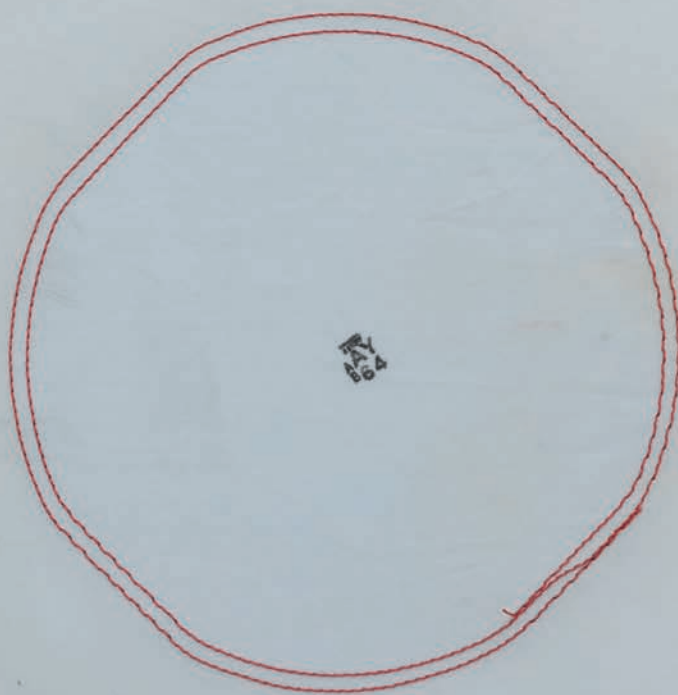
Nicolás Lamas
Impact zone, 2023
Used airbag
38 x 28 cm

41010014160401

>PA 6.6<

004101001

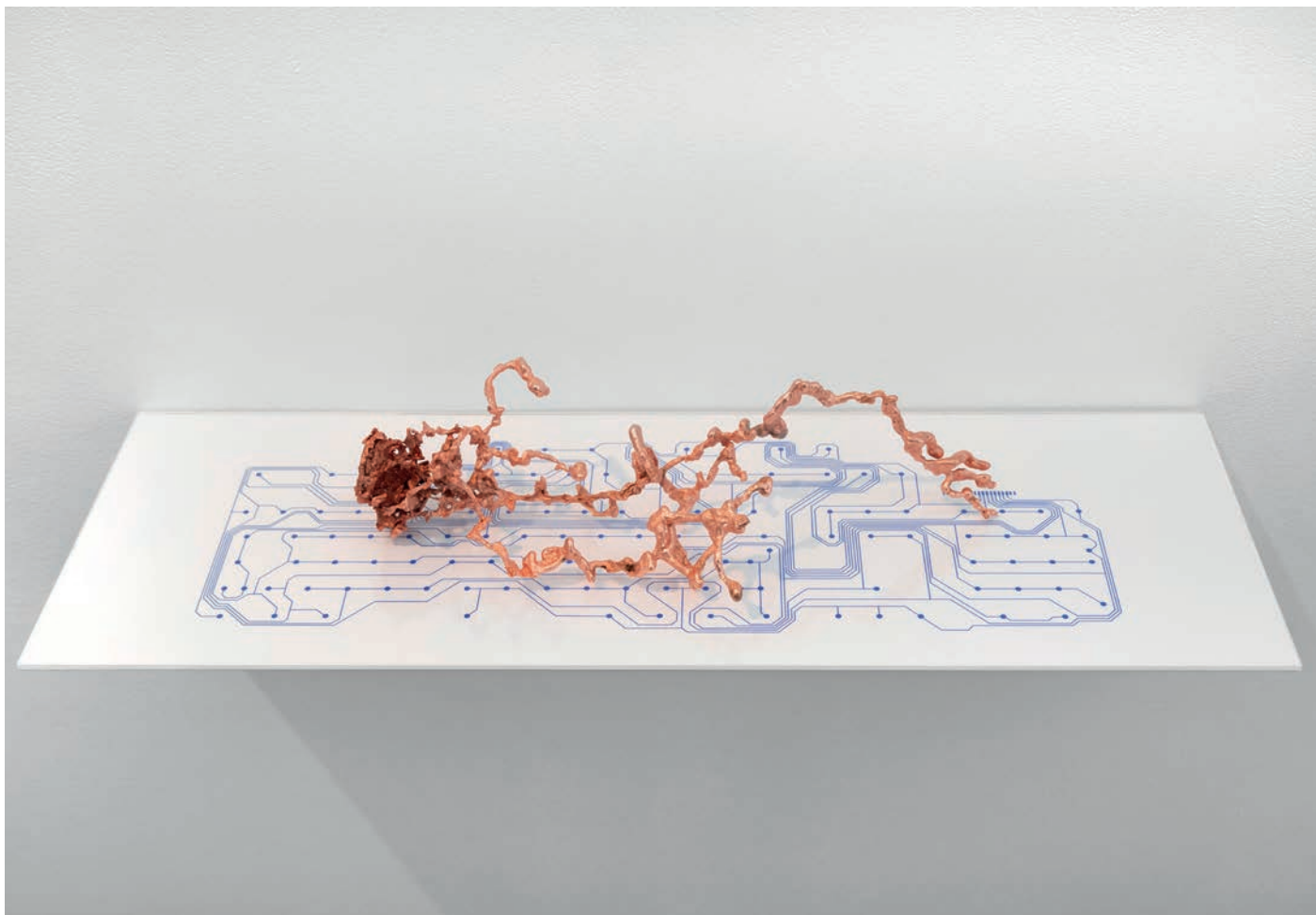
Nicolás Lamas
Impact zone, 2023
Used airbag
45 x 33 cm

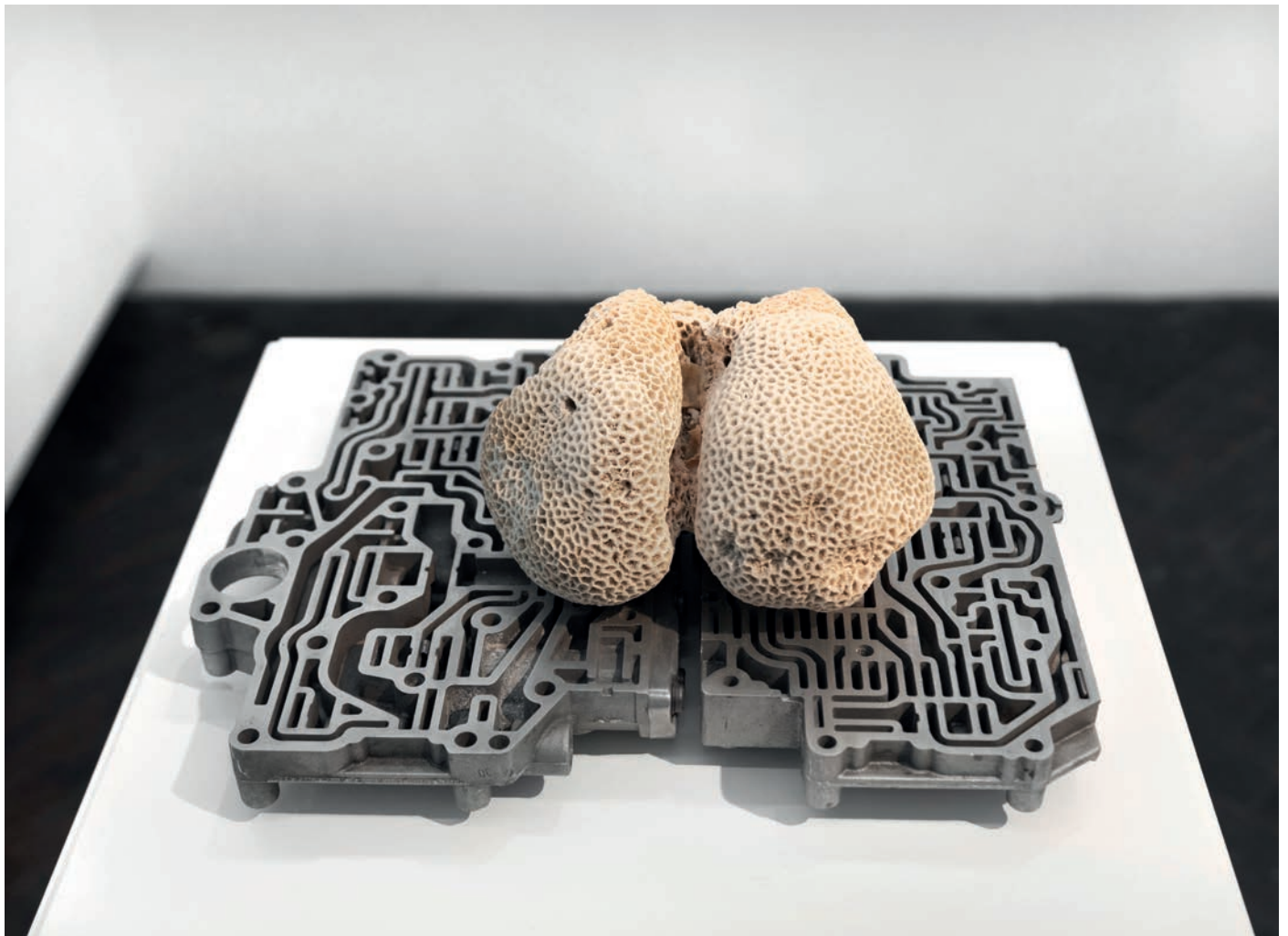
Nicolás Lamas
Impact zone, 2023
Used airbag
47 x 37 cm

Nicolás Lamas
Impact zone, 2023
Used airbag
38,5 x 20 cm

Nicolás Lamas
Spinal cord colony, 2023
Copper, print on plastic
30 x 75 x 25 cm

Nicolás Lamas

Neurocoral, 2022

Aluminum gearbox valve body, coral

13 x 35 x 28 cm

De laatste zaal brengt subtiel verschillende verwijzingen naar het ontstaan van de Homo sapiens. In een structuur bestemd voor het opbergen van computerservers, brengt Lamas de bronzen afdruk van een wespennest en een schedel van een mensensoort die 3,5 miljoen jaar geleden leefde samen. Dit werk maakt een prachtige analogie tussen de georganiseerde samenleving van wespen (vooral op het gebied van nestbouw) en de formidabele evolutie van het menselijk brein door de tijd heen. Lamas werkt als een archeoloog: hij onderzoekt, verzamelt en groepeeret objecten en beelden die hij op verschillende plaatsen vindt. Hij verbindt ze dan met elkaar via een logica die een alternatieve lezing van de werkelijkheid mogelijk maakt. Er zit ook een dosis humor in het werk van de kunstenaar, zoals in deze vitrine met een serie paleolithische vuurstenen, die uit zeep met de hand zijn gevormd in levendige kleuren. Ondanks onze inspanningen om het verleden te bewaren, verandert alles bij het verstrijken van de tijd. Er zit ook een zeker iconoclasme in de praktijk van Nicolás Lamas. In *Ways to disappear* bewaart hij de visuele overblijfselen van een doek dat hij op een rommelmarkt kocht en deels stripe. Ondanks dit gebaar onthult hij een andere realiteit, zowel esthetisch als conceptueel. De overgebleven fragmenten worden poorten naar het verleden en echoën vergeten geschiedenissen (Wie schilderde het oorspronkelijke schilderij? Wat stelde het voor? etc.).

Het fragmentaire is ook aan de orde in *Moving boundaries*. Lamas, een liefhebber van toevallige vondsten, raapte op straat een kapotte plastic kaart van Europa op. Hij zette de twee belangrijkste delen weer in elkaar en toont het silhouet van een Europa in puin, dat zo goed en zo kwaad als het kan standhoudt. De kunstenaar goot het in brons en bedekte het vervolgens met goud. Een glanzende en een matte kant weerspiegelen zich in de spiegel op de betonnen sokkel. Reflectie in een tijd waarin we voor grote uitdagingen staan in de rol en plaats die Europa inneemt (migratiestromen, Oekraïne, Brexit, enz.). De kaart is een abstractie van de werkelijkheid. Illusies sturen onze waarnemingen. Dat brengt de kracht van het digitale ons in herinnering, met een verbrande iPhone geplaatst naast een miljoenen jaren oude plantenfossiel... De geheugenkaart van de telefoon (het fossiel van morgen) wordt afgewogen tegen het versteende geheugen van de aarde, in alle stilte ingeprent in een geologische, bovenmenselijke tijd.

Waarschijnlijk heeft de mens nooit eerder in de geschiedenis zoveel instrumenten en mogelijkheden gehad om de loop van het leven te veranderen. De wetenschap gaat voortdurend vooruit en brengt nieuwe horizonnen met zich mee, die een onontkoombare invloed hebben op het leven van de mens. De menselijke soort blijft kwetsbaar, ook al denkt ze het tegendeel. De schade die ze toebrengt aan de aarde vormt een ernstige bedreiging, zoals we zien in de foto diptiek *Boundaries of Existence*. Tijd, de inname van ruimte, de manipulatie van lichamen, planten- en diersoorten, de status van talen en beschavingen - alles verandert met een nooit eerder geziene snelheid.

Veel denkers beschouwen sinds kort de mens weer als een levend wezen dat verbonden is met andere soorten maar ook met dingen. Minder antropocentrisme en meer begrip en nederigheid over onze plaats, daartoe roept de grote afdruk op van een afbeelding van een microprocessor op oude ruïnes. Nicolás Lamas focust in zijn werk op het begrijpen van de wereld door de transformatie van levende organismen en de verbanden die hij legt met technologie. Hij behandelt het aanpassingsvermogen en de opkomst van de menselijke soort, terwijl hij vraagtekens zet bij de mogelijke verdwijning ervan. Leven en dood zijn onderliggend aan deze tentoonstelling. Het is een prangende en belangrijke herinnering.

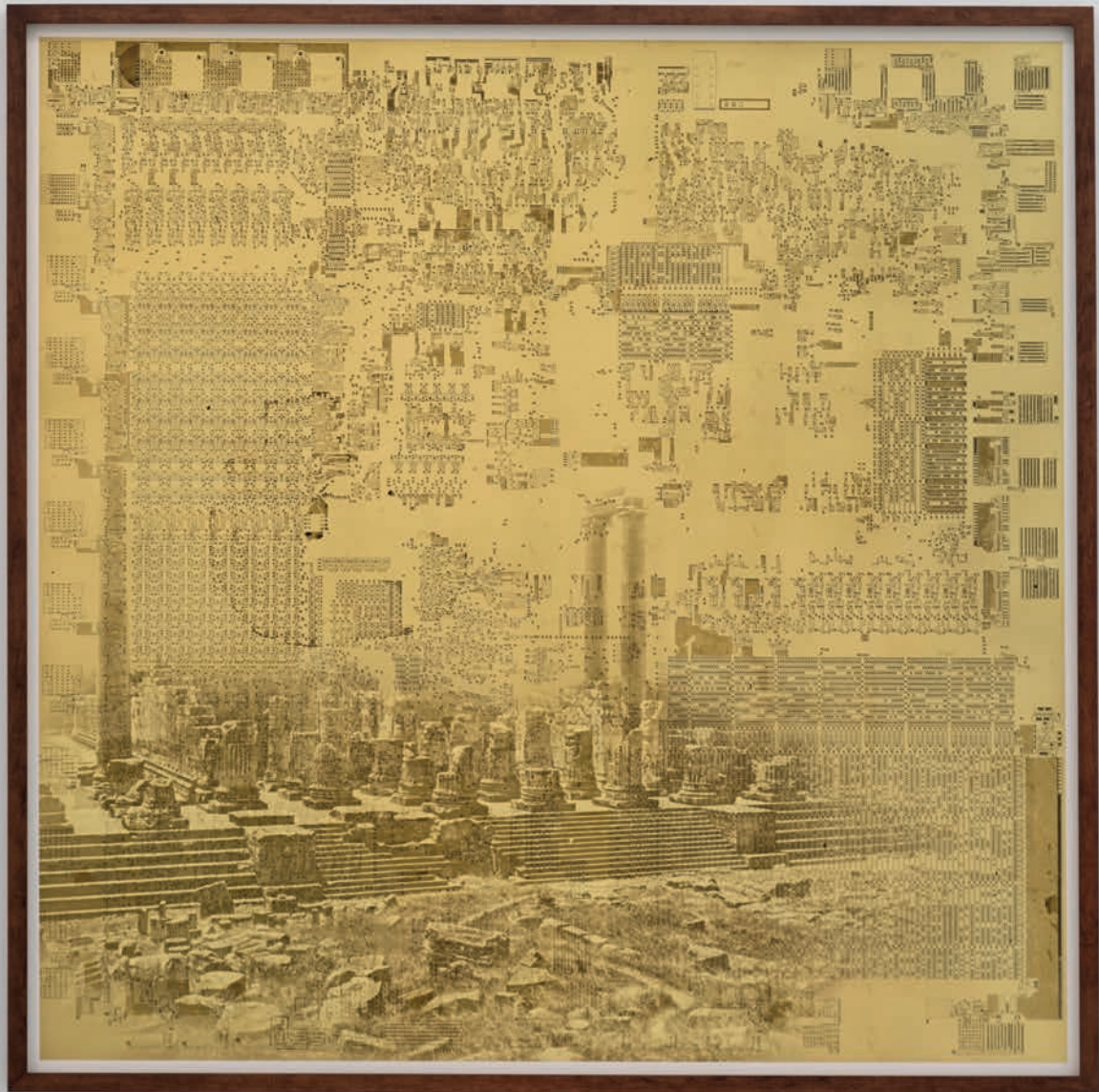
Nicolás Lamas is geboren in 1980 in Lima (Peru). Zijn werk werd getoond in solotentoonstellingen in Espai 13 in de Fundació Joan Miró in Barcelona en CCCC, Valencia (Spanje), het CCCOD Tours (Frankrijk), in P/////AKT, Amsterdam (Nederland), bij de Vrienden van het S.M.A.K., Gent (België) en maakte deel uit van groepstentoonstellingen in CAB Art Center en Centrale for contemporary Art, Brussels (België), Witte de With Rotterdam (Nederland), Kunsthalle Mulhouse, M.O.C.O. Montpellier, Petit Palais, Parijs en Carré d'Art, Nîmes (Frankrijk), Ladera oeste, Guadalajara (Mexico), het mumok in Wenen en EVN Collection, Maria Enzersdorf (Oostenrijk).

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Nicolás Lamas

The circulation of our ruins, 2023

Print on paper

164 x 164 x 4,7 cm (framed)

Detail of *The circulation of our ruins* by Nicolás Lamas

Nicolás Lamas

Soft matter, liquid screens, 2023

Fossile, iPhone

38 x 51 x 28 cm

Nicolás Lamas
Moving boundaries, 2020
Gilded bronze, mirror, concrete
116 x 38 cm (Diameter)

Nicolás Lamas
Boundaries of existence, 2023
C-print
30 x 40 cm (x2)

Installation view, *Thinking about Things That Are Thinking*, Meessen De Clercq, 2023

Nicolás Lamas
Ways to disappear, 2023
Erased painting on canvas
170,4 x 106,4 x 2,5 cm

Detail of *Ways to disappear* by Nicolás Lamas

Nicolás Lamas
Precarious heritages, 2023
Soap on canvas
112 x 120,5 x 60,8 cm

Nicolás Lamas
Collective memory, 2023
Bronze, metal, glass
77 x 50 x 30 cm

Detail of *Collective memory* by Nicolás Lamas